

Živko Kustić: Hoćeš li se krstiti?

Knjiga objavljuje vjeronaučnu građu za natjecanja koja su škol. god. 1977/78. upriličena pod naslovom »Vjeronaučna olimpijada — Kup kneza Višeslava«. Bila je to ujedno jedna od najmasovnijih katehetskih akcija domaće Crkve.

Slijedeći katolički obred krštenja, autor ukratko obrazlaže glavne istine kršćanske vjere, a mnoge važne pojmove liturgijskog, biblijskog, teološkog i eklesiološkog sadržaja vješto povezuje sa stvarnostima konkretnog ljudskog iskustva. Obilje materijala obuhvaćeno je u trideset katehetskih cjelina, koje, iako uvjetovane formom obrednika, ujedinjuje nutarnja logika bogatog sadržaja.

Iz ovog originalnog katehetsko-pastoralnog pokušaja izdvajamo dva karakteristična aspekta: fenomen popularizirane teologije i familijariziranu eklesiologiju.

Popularizirana teologija predstavlja vjeroučenicima jednostavnim narodnim govorom istine vjerovanja.

Tako izlaganje istine o Presv. Trojstvu (kateheze br. 24 i 25) počinje socijalnom dimenzijom odnosa u Bogu, nastavlja unutarnjom dinamikom Božanskih Osoba a teško skolastičko doumljivanje na kraju prevladava se na neobično duhovit i dječjoj psihi bliz način (Augustinovom usporedbom), u kojoj logika razuma ustupa mjesto slutnji srca u vjeronom sinovskom predanju. U ovim i drugim nadasve kompliciranim zahvatima temeljna postavka je doktrinalnog karaktera, ali uza sve to kateheza se ipak opredjeljuje za egzistencijalno poimanje kršćanskih istina, produbljujući i proširujući njihov smisao načinom koji je blizak pučkom mentalitetu.

Familijarizirana eklesiologija. Susret svećenika s roditeljima i kumovima krštenika bio je povod i inspiracija za nekoliko kateheza koje stavljaju u prvi plan pojam i društvenu dimenziju crkvenosti. To je familijarizirana Crkva, u kojoj se revalorizira časna, gotovo nenadomjestiva uloga roditelja kao prenositelja vjere. U svjetlu dvaju naslova (kat. br. 7 i 10), obitelj se vrednuje kao »Crkva u malom«, jezgra opće Crkve ustanovljene da čuva poklad vjere i poslužuje dobra Kristovih otajstava. Snagom njezine sakramentalnosti obitelj postaje plodonosno krilo u kojem se ostvaruje utjelovljenje Riječi. Radi se, dakle, o zajednici koja će povoljnim ozračjem unapređivati rast vjere i oživotvoriti sakramentalni susret s Kristom (u kršte-

nju). Mnogi tekstovi posvešćuju roditeljima taj privilegirani momenat crkvenosti, nazivajući ih »vršiteljima svećeničke službe«, a njihov nauk i primjer istinskog kršćanskog života liturgijom podomaćene Crkve. Kateheze ove vjeronaučne olimpijade veličaju obiteljsku Crkvu, promicatelja vjere, ukazujući na svojstva koja su šansa opće Crkve, ohrabrenje i sjajna nada moderne kateheze, a kroz nju i ecangelizacije svijeta.

A. S.